

ضرب الاجل استانداردها به دستگاهها: مهلت ۱۰ روزه برای تعیین تکلیف اراضی مازاد

گروه اقتصاد: استانداردها با اشاره به اینکه املاک مازاد دستگاه‌های اداری استان کرمان باید ظرف ۱۰ روز آینده تعیین تکلیف شوند، گفت: «این املاک باید در اختیار طرح ملی نهضت مسکن استان قرار داده شوند».

محمد مهدی فداکار افزود: «نابند اختلاف بین دستگاه‌های اجرایی مانع خدمت‌رسانی به مردم شود و اگر هم مشکلی وجود دارد باید دستگاه‌ها با یکدیگر بنشینند و مشکلات خود را حل کنند و نباید از مردم هزینه کنند».

به گفته سرپرست اداره کل راه و شهرسازی استان کرمان، وضعیت تامین زمین مسکن ملی در شهر کرمان بحرانی است و اخیراً وزیر مسکن و شهرسازی با توجه به این مشکل، دستور داده اگر متقاضیانی تمایل به شهرهای آقماری اطراف کرمان (مانند جویبار و ...) دارند، زمین در این مناطق در اختیار آن‌ها قرار گیرد.

به گزارش فارس کرمان، وی ۳۰ بهمن‌ماه در شورای مسکن استان کرمان اظهار کرد: «شهر کرمان از هیچ طرف امکان توسعه ندارد».

فداکار گفت: «دربارۀ تامین زیرساخت‌های اراضی نهضت ملی مسکن تا دو هفته آینده جلسه مشترک معاون عمرانی استاندار با دستگاه‌های زیربنایی برگزار و کار جمع شود».

با حضور مسئولان استانی؛

ایستگاه کاهش آسیب‌الله آباد افتتاح شد

گروه جامعه: سومین ایستگاه کاهش آسیب به منظور ارائه خدمات حمایتی و آموزشی به بیماران درگیر با اعتیاد و با هدف کنترل و کاهش آسیب ناشی از گسترش اعتیاد در روستای الله‌آباد کرمان افتتاح شد.

به گزارش روابط عمومی اداره کل بهزیستی استان کرمان، خسرو ملک‌شاهی معاون امور توسعه پیشگیری بهزیستی استان کرمان در مراسم افتتاح این مرکز با اشاره به روند گسترش اعتیاد در کشور و استان کرمان گفت: «بر اساس گزارش سازمان جهانی مبارزه با مواد مخدر، در سال ۲۰۱۸ در کل دنیا از هر ۶ نفر فقط یک نفر دارای اختلال مصرف مواد، از درمان مناسب بهره‌مند می‌شود بنابراین لزوم ارتقاء و تقویت نظام درمان و کاهش آسیب بیش از پیش احساس می‌شود».

وی افزود: «طبق آخرین آمار معاونت پیشگیری در درمان اعتیاد بهزیستی کشور ۱۵٫۵ درصد افراد مبتلا به اچ‌ای‌وی به دلیل اعتیاد تزریقی، صفر درصد به دلیل فرآورده‌های خونی، ۲٫۱ درصد به دلیل انتقال مادر به کودک، ۵۴ درصد به دلیل روابط جنسی محافظت نشده و ۲۸ درصد به دلایل نامعلوم مبتلا به اچ‌ای‌وی شده‌اند و با اجرای برنامه‌های کاهش آسیب می‌توان اعتیاد تزریقی در معنادار را به سمت روش‌های مصرف کم‌خطرتر مثل خوراکی و یا تزریق ایمن تغییر داد».

مدیرکل اجتماعی فرهنگی استانداری کرمان نیز در این مراسم با تقدیر از تلاش‌های ارزشمند بهزیستی در کنترل و کاهش آسیب‌های اجتماعی گفت: «اجرای طرح‌های مبتنی بر بررسی‌های کارشناسی و در چارچوب اقدامات تخصصی، در کنترل، کاهش و حتی رفع آسیب‌ها و مشکلات اجتماعی به‌ویژه معضل اعتیاد بسیار موثر است».

تاکنون چهار ایستگاه کاهش آسیب در شهرستان‌های کرمان، قلعه‌گنج، ارزوئیه و رفسنجان با اهداف خدمات آگاه‌سازی و آموزش‌های انفرادی و گروهی به‌صورت حضوری و همچنین توزیع بروشور، ارائه آموزش‌ها شامل پیشگیری از انتقال اچ‌ای‌وی و بیماری ایدز، بیماری‌های مقاربتی، هیپاتیت و سل، انجام تست سریع اچ‌ای‌وی و ارجاع موارد مشکوک، غربالگری بیماری‌های آمیزشی و ارجاع موارد مشکوک، غربالگری فعال سل و ارجاع موارد مشکوک، پانسمان زخم، تحویل و توزیع سرنگ و سوزن، جمع‌آوری سرنگ و سوزن مستعمل، توزیع و ترغیب استفاده از کاندوم و ارائه خدمات حمایتی مثل توزیع بسته مواد غذایی و لباس راه‌اندازی شده است.

دکتر مریم فدایی قطبی استاد دانشگاه:

نمی‌توانیم حاشیه‌نشینی را متوقف کنیم

برای جلوگیری از گسترش حاشیه‌نشینی ایجاد می‌کنیم، بخش‌هایی که مطابق با ضوابط و طرح‌های بالادستی نیستند تخریب شوند همچنین، این جوامع توانمند شوند تا به صورت مستقل بتوانند مجموعه‌ای از ضوابط و قوانین شهروندی را برای خودشان اجرا کنند که نمونه آن را در دولت قبل با راه‌اندازی دفاتر تسهیل‌گری تجربه کردیم که متأسفانه اعتماد کافی به این دفاتر نشد و جلوی کار آن‌ها گرفته شد».

وی در پاسخ به این پرسش که آیا تجربه دفاتر تسهیل‌گری را در کرمان موفق ارزیابی می‌کنید؟ اظهار می‌کند: «این دفاتر امیدوی بودند برای اینکه بتوانیم به بخشی از حاشیه‌نشینی در شهر کرمان نظم ببخشیم، وجود این دفاتر از حذف آن بهتر بود. در گام اول، حالت آزمون و خطایی داشت ولی به هر حال، راه‌حل جهانی برای نظم‌بخشی به بافت‌های ناکارآمد همین دفاتر تسهیل‌گری است که ما هم می‌توانستیم از این تجربه در کرمان استفاده کنیم».

فدایی قطبی در پاسخ به این پرسش که فعالیت دفاتر تسهیل‌گری در حاشیه‌ها به معنای مدیریت این محلات به‌طور مستقل از شهر است؟ توضیح می‌دهد: «برخی از محلات حاشیه قرار است به شهر اضافه نشوند و بر اساس توانمندی خود آن منطقه مدیریت شوند. شهر یک موجود زنده است که مدام رشد می‌کند و نمی‌توانیم جلوی رشد آن را بگیریم بلکه می‌توانیم این رشد را کاهش و نظم دهیم اما ابتدا باید این محلات نظم‌پذیر شود سپس، برخی محلات مستقل از شهر باشند و برخی جذب شهر شوند».

وی در پاسخ به این پرسش که نسخه واحدی برای حاشیه‌نشینی وجود ندارد؟ می‌گوید: «به هیچ وجه نمی‌توان با یک روش و نسخه واحد سراغ حل این مسئله رفت. هر منطقه باید جداگانه مورد بررسی قرار گیرد».

فدایی قطبی در پاسخ به این اظهارنظر که اگر نهادهای دولتی اراضی خود در اطراف شهر را حصارکشی و تعیین تکلیف نکنند، راه بر زمین‌خواران و بعد سکونت حاشیه‌نشینان بسته می‌شود؛ این آیا راه‌حل مناسبی است؟ می‌گوید: «آنچه که مهم است، بحث نظارت و کنترل است. نمی‌توان که دور هزار هکتار زمین را حصار کشید. خود این اقدام، ممکن است مقدمه‌ای برای تفکیک زمین‌های بعدی باشد. باید حفاظت و نظارت بر زمین‌های اطراف شهر و بر اعمال زمین‌فروشان و زمین‌خواران جدی باشد».

شهروند هستند و باید از خدمات شهری استفاده کنند و شهر نمی‌تواند آن‌ها را از خود جدا کند. نگاه دیگری هم هست و آن اینکه چون این افراد، هزینه‌های شهرنشینی را پرداخت نمی‌کنند و تابع قوانین و ضوابط شهری نیستند، نمی‌توانند از امتیازات شهر برخوردار باشند».

فدایی قطبی می‌گوید: «در استان ما عوامل گوناگونی وجود دارد که عده‌ای را وادار می‌کند تا به‌عنوان حاشیه‌نشین در شهرهایی همچون کرمان ساکن شوند. اینکه «مجبور می‌شوند» موضوع مهمی است چرا که بسیاری از این حاشیه‌نشینان، در ذات خود و به صورت بالقوه، تمایلی به جای‌جا شدن و ترک زادگاه خود ندارند و به دلیل بحران‌هایی چون زلزله یا خشکسالی یا مشکلاتی مثل بیکاری و کمبود درآمد و نبود امکانات کافی مهاجرت می‌کنند و در حاشیه شهرهای بزرگ‌تر ساکن می‌شوند و از آن جایی که در قدم اول، ضوابط ورود به شهر و سکونت در شهر را رعایت نمی‌کنند، در ادامه هم نمی‌توانند به‌راحتی وارد سیستم شهری بشوند و رفتار شهروندی مناسب را برقرار کنند». وی سپس با تأکید بر اینکه نمی‌توانیم حاشیه‌نشینی را به‌عنوان پدیده‌ای در نظر بگیریم که قابل توقف است، می‌افزاید: «هر زمان که در استان، دچار بحران بشویم، پدیده حاشیه‌نشینی تشدید می‌شود. در جریان زلزله بم این تجربه را داشتیم. بنابراین، باید انتظار داشته باشیم که هر واقعه‌ای، نه فقط در استان، بلکه در بخشی از جامعه‌ای بزرگ‌تر به اسم کشور، می‌تواند منجر به ایجاد و گسترش حاشیه‌نشینی در نخست‌شهرها بشود».

وی در ادامه، در پاسخ به این پرسش فدایی کرمان که در برابر این وضعیت چه باید کرد؟ توضیح می‌دهد: «یک راه‌کار می‌تواند این باشد که مجموعه‌ای از چند رویکردی که در ابتدای این گفت‌وگو به آن اشاره شد را به‌کار بگیریم یعنی ضمن اینکه محدودیت

کمرند سبز ایجاد کنیم؛ بدین ترتیب که در مسیرهایی مشخص در اطراف شهر، ردیف‌هایی از درختکاری انجام شود تا امکان ساخت خانه برای افرادی که به شهر مهاجرت کرده‌اند وجود نداشته باشد. بماند که کمرند سبز تعریفی دیگر و جایگاهی دیگر دارد و تئوری دیگری پشت آن است و در این مورد خاص، استفاده از کمرند سبز تحریف شده است».

وی می‌افزاید: «نگاه دیگر این است که حاشیه‌نشینان را به رسمیت بشناسیم و به مناطق حاشیه‌ای نظم بدهیم و آن را کنترل کنیم و این افراد را جذب جامعه شهری کنیم به گونه‌ای که از قوانین و مقررات شهری تبعیت کنند و در واقع، حاشیه را به عنوان بخشی از شهر بپذیریم».

این استاد دانشگاه اضافه می‌کند: «دیدگاه دیگر این است که حاشیه‌نشینان را در ذات خودشان توانمند کنیم تا به عنوان سکونتگاه‌های مستقلی به حیات خود ادامه دهند». وی با بیان اینکه دیدگاه‌های مختلفی در دنیا نسبت به حاشیه‌نشینی وجود دارد و تاکنون، هیچ‌یک نتوانسته بر دیگری تفوق یابد و پیروز شود، می‌گوید: «در زمینه عدالت شهری نیز این موضوع مطرح می‌شود که چه کسی تعریف می‌کند شهروندان یک شهر چه کسانی هستند؟ چرا نباید کسانی که از سر اجبار و به دلیل قوانین بالادستی یا اتفاقاتی که خودشان ایجاد نکرده‌اند و خارج از اراده آن‌ها بوده مجبور شده‌اند به حاشیه شهر پناه بیاورند را شهروند شهر ندانیم؟».

وی اظهار می‌کند: «گروهی دیگر می‌گویند حاشیه‌نشینان کسانی هستند که در حاشیه شهر ساکن می‌شوند و خود را به سیستم شهر تحمیل کرده و از هیچ قانون و ضوابطی تبعیت نکرده و حاکمیت شهری را وادار می‌کنند که آن‌ها را بپذیرد؛ پس باید با آن‌ها مقابله کنیم». وی به سخنانش می‌افزاید: «در شهر کرمان هم این دیدگاه وجود دارد که حاشیه‌نشینان

اسما پورزنگی آبادی

پایان حاشیه‌نشینی و توقف حاشیه‌نشینی در شهرها از جمله کرمان، برای همه مدیران رویایی است که چندین دهه برای رسیدن به آن تلاش می‌کنند. برخی در این راه، ناکام مانده، برخی دیگر، موفقیت‌های مقطعی کسب کرده‌اند و حاشیه‌نشینی همچنان ادامه یافته است.

برخی اما تحقق این رویا را نزدیک می‌بینند؛ در تازه‌ترین اظهارنظر، رحمان جلالی معاون سیاسی و امنیتی و اجتماعی استاندار کرمان گفته که «پایان حاشیه‌نشینی در شهر کرمان کاملاً مشخص شده است».

اما آیا این رویا که معاون استاندار از آن سخن می‌گوید، دست‌یافتنی است؟ آن‌طور که متخصصان می‌گویند، پاسخ «خیر» است و در شهری چون کرمان، نباید انتظار روزی را داشته باشیم که حاشیه‌نشینی به‌طور کامل متوقف شده باشد. دکتر مریم فدایی قطبی، معمار و استاد دانشگاه یکی از این افراد است. او در این باره، در پاسخ به فردای کرمان می‌گوید: «اگر در شهری زندگی کنیم که محدودیت طبیعی نداشته باشد و نخست‌شهر بخش وسیعی از سکونتگاه‌ها در اطراف خود باشد، همیشه باید انتظار پدیده حاشیه‌نشینی و افزایش آن را داشته باشیم».

وی تصریح می‌کند: «این یک واقعیت است که ما نمی‌توانیم حاشیه‌نشینی را متوقف کنیم بلکه می‌توانیم آن را کنترل کنیم».

او خاطرنشان می‌کند: «شهرهای بزرگ مثل خانه مادری هستند که هر اتفاقی برای فرزندان می‌افتد، در گوشه‌ای از آن ساکن می‌شوند بنابراین، همیشه باید منتظر ورود افرادی باشیم که مجبور شده‌اند به خاطر برخی اتفاقات زادگاه خود را رها کنند».

فدایی قطبی در ادامه، به نظرات گوناگونی که در زمینه حاشیه‌نشینی وجود دارد و در دهه‌های گذشته، تجربه آن را در کرمان هم داشته‌ایم اشاره می‌کند و توضیح می‌دهد: «برخی، نگاه قهری به این مسئله دارند و می‌گویند باید حاشیه‌نشینی جمع شود و با تخریب سکونتگاه‌های حاشیه شهرها این نگاه را اجرایی می‌کنند. در طول تاریخ هم موارد گوناگونی وجود دارد که منطقه‌ای از حاشیه پاکسازی شده است».

وی ادامه می‌دهد: «ویکورد دیگر این است که می‌گویند وقتی برای شهر محدودیت طبیعی وجود ندارد و شهر قابل گسترش است، این محدودیت را با ایجاد نوارهایی به اسم

واکنش شهروندان کرمانی به تغییر نام خیابان‌ها؛

کارزار جلوگیری از حذف نام میرزا آقاخان کرمانی

فداکار استاندار، علی بابایی فرماندار و شورای نام‌گذاری معابر کرمان نوشته شده است.

در بخشی از این متن آمده است: «کرمان شهری تاریخی و باستانی است که متأسفانه در طول تاریخ، بخش عظیمی از هویت خود را از دست داده است؛ در سال‌های اخیر نام‌های اصیل کرمانی که مختص این شهر بودند و شخصیت‌های بزرگی که افتخار این سرزمین هستند به دلایل نامشخص کنار گذاشته شدند و کرمان به شهری بی‌هویت که تقریباً دیگر نامی از گذشته و مشاهیر خود ندارد تبدیل شده است».

در ادامه با اشاره به اینکه مردم کرمان همچنان نام‌های گذشته را به‌کار می‌برند، آمده است: «شواهد تاریخی نشان می‌دهد که اکثر خیابان‌ها، محلات، میادین، معابر و حتی مساجد و تکیه‌های تاریخی و اصیل کرمان تغییر نام پیدا کرده‌اند و این‌بار خیابان میرزا آقاخان کرمانی تغییر یافته است».

گروه جامعه: مخالفت‌های مردمی با تغییر نام خیابان «میرزا آقاخان کرمانی» در شهر کرمان ادامه دارد.

از روز پنجشنبه ۲۷ بهمن‌ماه، برای جلوگیری از این تصمیم شورای شهر کرمان، کارزاری در فضای مجازی با عنوان «نجات هویت کرمان و جلوگیری از تغییر نام خیابان‌ها» به راه افتاده که تا روز سه شنبه دوم اسفند تعداد افرادی که آن را امضا کرده‌اند از ۱۰۰۰ نفر عبور کرده است. تغییر نام این خیابان تصمیمی است که شورای ششم شهر کرمان به‌تازگی گرفته است. شورا مدعی است در پاسخ به مطالبات ساکنان آن محله دست به چنین اقدامی زده است. با حذف نام میرزا آقا خان، قرار است تابلوی نام میرزا کوچک‌خان جنگلی در این خیابان نصب شود. متن نامه‌ای که برای عدم تغییر نام این خیابان امضا می‌شود، خطاب به حجت‌الاسلام و المسلمین علی‌دادی سلیمانی امام جمعه کرمان، محمدمهدی

امضاکندگانی این کارزار در پایان اعلام می‌کنند: «حال ما مردم کرمان خواستار جلوگیری از این اقدام هستیم و امیدواریم نام‌هایی که مختص شهر کرمان هستند که بر اساس نا آگاهی و دلایل نامشخص تغییر پیدا کرده‌اند بازگردانده شوند و اگر قرار است نامی بر جایی گذاشته شود برای خیابان‌های تازه تأسیس در محدوده جدید شهر انجام بگیرد؛ تا هویت و اصالت از بین رفته شهر تاریخی کرمان احیا شود».